

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Štefana Harabina, JUDr. Milana Lipovského, JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Jany Serbovej, v trestnej veci proti obvinenému **J. B. a spol.**, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4 T 6/2003, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. júla 2011 v Bratislave, dovolanie, ktoré podal obvinený **M. V.**, zastúpený obhajcom JUDr. N. K., advokátom v Ž., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. septembra 2010, sp. zn. 1 To 15/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. V. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) z 8. februára 2010, sp. zn. 4 T 6/2003, boli obvinení **J. B. a M. V.** uznaní za vinných v bode 1/ z pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. zák.“) formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a obvinený **M. V.** a v bode 3/ z návodu na trestný čin vydierania podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 235 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ obžalovaní **J. B. a M. V.**

1. po tom, ako dňa 29. júna 2002 asi o 21.30 hod. prišiel obžalovaný **M. V.** do herne **A.** na ul. **O. č. X.** v **M.** a keď zistil, že v herni je prítomný len barman **T. K.**, nar. **X.**, po predchádzajúcej vzájomnej dohode vyrozumel o tom telefonicky obžalovaného **J. B.**, ktorý

prišiel do herne asi o 22.10 hod.; v úmysle usmrtiť T. K. a získať finančné prostriedky z herne, obžalovaný J. B. asi o 22.25 hod. vystrelil z krátkej strelnej zbrane kalibru 6,35 mm, nezisteného typu, zo vzdialenosti asi 2 metrov na T. K., ktorého zasiahol do oblasti ľavej kľúčnej kosti, projektil ako zástrel narazil na dolný okraj kľúčnej kosti, pri zmene smeru neprenikol do dutiny hrudnej, a po páde poškodeného na zem, ktorý sa snažil ukryť za barovým pultom, obžalovaný B. z krátkej vzdialenosti ešte dvakrát vystrelil na poškodeného, ktorého zasiahol do chrbta v driekovej oblasti; jeden z projektilov ako zástrel prenikol do dutiny hrudnej a druhý do pečeňového tkaniva dutiny brušnej, čím spôsobil T. K. vážnu poruchu zdravia vyžadujúcu si jeho práceneschopnosť v trvaní viac ako 2 mesiace a podľa vyjadrenia znalca došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov poškodeného; následne po streľbe, keď sa zranený T. K. schoval pred obžalovanými pod barovým pultom a tlačidlom signalizácie privolal políciu, obžalovaní B. a V. po odcudzení presne nezistenej finančnej hotovosti ku škode firmy S.-M., spol. s.r.o., B., ušli z herne zadným vchodom pred príchodom policajnej hliadky,

v bode 3/ obžalovaní M. V. a M. J.

3. v dopoludňajších hodinách dňa 2. septembra 2002 po predchádzajúcej dohode obžalovaný M. V. požiadal obžalovaného M. J., aby ho odviezol na osobnom motorovom vozidle do M., ukázal mu panelový dom, v ktorom býval poškodený T. K. na ul. T. č. X. v M. a naviedol ho, aby išiel do bytu za poškodeným T. K. a odkázal mu, aby zmenil svoju svedeckú výpoveď v trestnej veci obžalovaného B., lebo inak bude mať problémy; následne obžalovaný M. J. asi o 17.00 hod. na chodbe pred bytom č. X., na ul. T. v M., po vyjdení T. K. z bytu tomuto povedal, že ho poslali vyholení chlapi, ktorí mu zaplatili 2 000 Sk a B. mu odkazuje, že ak nestiahne svoju svedeckú výpoveď, bude mať problémy, dá ho zlikvidovať, avšak manželka poškodeného T. K. privolala telefonicky políciu, ktorá obžalovaného M. J. na mieste činu zaistila.

Za tieto trestné činy uložil krajský súd obvinenému M. V. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov so zaradením na jeho výkon podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 22. septembra 2010, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením, sp. zn. 1 To 15/2010, podľa

§ 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania obvinených J. B., M. V. a M. J. zamietol.

Odpis uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenému a jeho obhajcovi doručený dňa 18. novembra 2010.

Krajský súd v Žiline predložil dňa 5. mája 2011 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený M. V. na Krajskom súde v Žiline dňa 28. marca 2011, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. septembra 2010, sp. zn. 1 To 15/2010, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý spočíva v tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd, vyslovil, že týmto uznesením bol zákon porušený v jeho neprospech. V tejto súvislosti obvinený prostredníctvom obhajcu argumentoval nasledovne:

Podľa názoru obvineného, naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. vidí v tom, že v konaní bol vykonaný dôkaz nezákonným spôsobom, a to výsluch poškodeného-T. K., ktorý vypovedal, že po skutku a po prepustení z nemocnice ho kontaktoval neznámy muž, ktorý poškodeného K. nahováral, aby tento zmenil výpoveď, aby neuvádzal ako páchatela obžalovaného B. s tým, že mu následne vyplatí odmenu 400 000 - 500 000 Sk. Poškodený odmietol na výzvu orgánov činných v trestnom konaní ako aj obhajcov identifikovať tohto neznámeho muža, a to napriek tomu, že bol upozornený na povinnosť vypovedať pravdu o všetkých okolnostiach skutku. Poškodený K. neuviedol nijakú skutočnosť, ktorá by ho zbavovala povinnosti vypovedať pravdu. Orgány činné v trestnom konaní ani súd nevyvodili voči svedkovi nijaké dôsledky a ponechali tvrdenie poškodeného - svedka bez toho, aby bolo toto tvrdenie preukázané.

Obvinený poukazuje na tú skutočnosť, že výpoveď svedka M. Z., ktorý v rámci výsluchu uviedol, že to bol on, kto strieľal po poškodenom, pričom naznačil aj motív konania, orgány činné v trestnom konaní ďalej nepreverovali. M. Z. nebol konfrontovaný ani s poškodeným T. K., ani s obvineným J. B.. Vyšetrovateľ subjektívne hodnotil výpoveď Z. ako neobjektívnu a nepravdivú, bez toho, aby toto hodnotenie bolo bližšie preukázané. Dovolateľ tvrdí, že so skutočnosťami týkajúcimi sa svedka Z. bolo manipulované v tom smere, aby nemohla byť spochybnená predmetná predstava o spáchaní skutku J. B. a obvineným. Aj v tomto prípade

obvinený považuje úkony vykonané v súvislosti s výsluchom tohto svedka za úkony vykonané nezákonným spôsobom.

Z tohto dôvodu obvinený v dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. konštatoval uvedené porušenie zákona v jeho neprospech, a aby určil termín verejného zasadnutia.

K obsahu uvedeného dovolania sa v zmysle § 376 Tr. por. dňa 12. apríla 2011 vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline nasledovne:

Po preskúmaní obsahu dovolania obvineného M. V. z 23. marca 2011, podaného obhajcom JUDr. N. K., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 To 15/2010, z 22. septembra 2010, som aj naďalej toho názoru, že výsledky rozsiahleho dokazovania vykonaného Krajským súdom v Žiline boli dostatočné na prijatie záveru o správnom a zákonnom právoplatnom odsúdení M. V.. Krajský súd v Žiline v odôvodnení rozsudku pomerne rozsiahlo a presvedčivo vyhodnotil výsledky dokazovania a prijal zákonné a spravodlivé rozhodnutie, s ktorým sa stotožnil aj druhostupňový súd.

Poukazujem opätovne na jednoznačné výpovede poškodeného T. K., ktorý v prípravnom konaní, pri konfrontáciách s obvinenými, ako aj na hlavných pojednávaniach vždy tvrdil, že na neho strieľal obvinený J. B., podrobne popísal jeho činnosť, ako aj konanie spolupáchateľa M. V. v kritický večer, pred skutkom, ako aj následne po ňom. Výpovede poškodeného T. K. v otázke útočníkov verifikovali aj privolaná lekárka MUDr. K. H. a príslušníci polície, ktorí dokumentovali predmetný skutok na mieste činu, a ktorým poškodený K. popísal páchatel'ov skutku.

Námietku obhajcu v dovolaní, týkajúcu sa podľa jeho názoru nezákonným spôsobom vykonaného výsluchu poškodeného K., ktorý odmietol zo strachu uviesť meno neznámeho muža, ktorý ho po prepustení z nemocnice mal nahovárať, aby zmenil výpoveď a neuvádzal ako páchatel'a obvineného B., považujem za absolútne irelevantnú pre spravodlivé rozhodnutie súdov, vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy. Pokiaľ by aj poškodený kontaktnú osobu uviedol, nijakým spôsobom by to neovplyvnilo posúdenie konania obvinených v bode 1/ rozsudku.

Ďalej považujem za zavádzajúce tvrdenie obhajcu v dovolaní, že svedok M. Z. nebol konfrontovaný s poškodeným K., pretože konfrontácia bola medzi nimi vykonaná 14. marca 2003 (č. l. 530-537 vyš. spisu), čo sa konštatuje aj na č. l. 17 obžaloby a č. l. 24-25 rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. februára 2010. Obžaloba aj súdy dostatočne zdôvodnili, prečo vyhodnotili výpoveď svedka M. Z. ako nevieryhodnú a subjektívny názor obhajcu považujem za nepodložený a zavádzajúci.

Vzhľadom na tieto skutočnosti prokurátor vo svojom vyjadrení navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd, predmetné dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods.1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Na vysvetlenie tohto záveru treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t.j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Tento mimoriadny opravný prostriedok má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým

uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštančia.

Obvinený vo svojom dovolaní poukazuje na naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., to znamená, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený vidí v tom, že poškodený T. K. bez uvedenia dôvodu, ktorý by ho zbavoval povinnosti vypovedať pravdu v trestnom konaní, odmietol orgánom činným v trestnom konaní a súdu identifikovať páchatel'a, ktorý ho nahováral na zmenu výpovede v prospech obvineného J. B.. Keďže orgány činné v trestnom konaní a súd ponechali tvrdenie poškodeného bez toho, aby bolo toto tvrdenie preukázané a nevyvodili voči svedkovi nijaké dôsledky, podľa názoru obhajoby je potrebné túto výpoveď považovať za dôkaz vykonaný nezákonným spôsobom.

Za zákonný spôsob získania dôkazu z dôkazných prostriedkov v zmysle § 89 ods. 2 Tr. por. účinného do 01. januára 2006 treba považovať jednak splnenie formálnych, t.j. procesných podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom alebo iným osobitným zákonom na vykonanie konkrétneho dôkazu a jednak splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t.j. aby úkon - použitý dôkazný prostriedok na vykonanie, resp. získanie dôkazu bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že výpoveď poškodeného - svedka T. K. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k splneným procesným a obsahovým podmienkam je nutné považovať za dôkaz získaný zákonným spôsobom a takúto výpoveď nie je možné spochybňovať z dôvodu nedostatočnej identifikácie neznáameho muža, ktorý poškodeného kontaktoval.

Namietanie iných skutočností, ako nevykonanie dokazovania, namietanie postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu v prípade trestného stíhania iných osôb (vyvodenie zodpovednosti svedka T. K.), či spochybňovanie vyhodnotenia vykonaného dokazovania (výpoveď M. Z.), predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo nepripúšťa ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., v zmysle ktorého dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na

nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť**. Skutkové zistenia (v tomto smere aj hodnotenie vykonaného dokazovania) súdov prvého a druhého stupňa sú pre dovolací súd záväzné a tento nemôže na nich nič meniť. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, prípadne korigovať len odvolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v tejto súvislosti konštatuje, že namietanie subjektívneho hodnotenia výpovede svedka M. Z. vyšetrovateľom a nepreverovanie jeho výpovede, nie je možné považovať za skutočnosť, pre ktorú by bol naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Je na rozhodnutí súdu konajúceho vo veci, aké dôkazy v konaní vykoná a ktoré dôkazy, aj keď sú procesnou stranou navrhované, nevykoná. Námietky v tomto smere môže procesná strana uplatniť v rámci odvolacieho konania.

Nie je teda možné namietat' nič proti samotným skutkovým zisteniam súdu, proti tomu, v akom rozsahu vykonal dokazovanie, ako hodnotil dôkazy a pod. V tomto smere totiž nejde o aplikáciu hmotného práva, ale procesných predpisov, najmä ustanovení § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. o postupe orgánov činných v trestnom konaní pri zisťovaní skutkového stavu a pri hodnotení dôkazov (zakotvujúce zásady legality a oficiality).

Navyše, nad rámec dovolacieho konania treba dodať, že tvrdenie obvineného M. V. o tom, že svedok M. Z. nebol konfrontovaný so svedkom T. K. a obvineným J. B. nie je pravdivé, čo vyplýva aj zo samotného obsahu spisového materiálu (č. l. 530-537 vyšetrovacieho spisu).

Z vyššie uvedeného rozboru vyplýva, že dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov, lebo dovolací súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli naplnené uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie obvineným M. V. odmietol na neverejnom zasadnutí (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 392 ods. 2 Tr. por.).

V Bratislave 26. júla 2011

JUDr. Harald S t i f f e l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: K. Císarová